

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. ...

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de ...
Complet pentru cauze contencios administrativ și fiscal

PREȘEDINTE – ...
JUDECĂTOR – ...
JUDECĂTOR - ...
GREFIER – ...

S-a luat în examinare **recursul în contencios administrativ și fiscal** formulat de recurenta- reclamantă ..., cu domiciliul în ..., împotriva sentinței civile nr. ... în contradictoriu cu intimații-pârâți ..., cu sediul în ... și ... cu sediul în ..., având ca obiect Litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită, potrivit dispozițiilor art.153 și urm. Cod pr civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul litigiului și stadiul procesual, faptul că recursul este motivat și scutit de plata taxei judiciare de timbru și că s-a solicitat judecata cauzei în lipsă, conform disp. art 411 alin. 1 Cod pr. civilă.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 394 NCPC, declară dezbaterile închise și rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și asupra recursului.

CURTEA:

Deliberând:

Având nevoie de timp pentru a delibera, în considerarea prevederilor art. 396 alin.1 Cod procedură civilă, potrivit căroră, „*în cazuri justificate, dacă instanța nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile*”,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în data de ...

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi

...

Președinte,
...
Grefier,

Judecător,
...
...

Judecător,
...

Operator de date cu caracter personal 3170
Dosar nr. ...

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de ...
Complet pentru cauze contencios administrativ și fiscal

PREȘEDINTE – ...
JUDECĂTOR – ...
JUDECĂTOR - ...
GREFIER – ...

S-a luat în examinare *recursul în contencios administrativ și fiscal* formulat de recurenta- reclamantă ..., cu domiciliul în ..., împotriva sentinței civile nr. ... în contradictoriu cu intimații-pârâți ..., cu sediul în ... și **CONSILIUL NATIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINARII**, ... având ca obiect

Dezbaterile asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și asupra recursului au avut loc în ședința publică din data de ... și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte din prezenta hotărâre.

Curtea având nevoie de timp pentru a delibera, în considerarea prevederilor art. 396 alin.1 Cod procedură civilă, potrivit căroră, „*în cazuri justificate, dacă instanța nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile*” a amânat pronunțarea la data de ..., pentru a pronunța următoarea hotărâre:

CURTEA:

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și asupra recursului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. ... din data de ..., reclamanta ... a chemat în judecată pe pârâtul ..., cu citarea ..., solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța în cauză să dispună:

- obligarea pârâtului ... la decontarea lunară a chiriei stabilită în baza contractelor de închiriere, sumă calculată pe ultimii 3 ani anteriori introducerii acțiunii precum și în continuare, în cuantumul de 900 lei/lună, plătit conform contractelor atașate;
- obligarea pârâtului ... la plata sumelor de mai sus actualizate cu indicele de inflație și plata dobânzii legale penalizatoare până la data plății integrale a acestora.

Prin sentința civilă nr. ... pronunțată de ... în dosarul nr.63/118/2024 a fost respinsă cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă, ca nefondată.

..., reclamantă în dosar nr. ..., în contradictoriu cu pârâțul ..., prin reprezentant legal, cu citarea ..., a formulat în conformitate cu prevederile art. 20 (1) din Legea nr. 554/2004 raportat la art. 486-490 din Codul de Procedură Civilă, **cerere de recurs** împotriva ..., prin care solicită admiterea recursului și casarea sentinței civile de mai sus, în ceea ce privește respingerea acțiunii formulate ca nefondată, iar în rejudecarea fondului instanța în urma reanalizării cauzei să admită acțiunea așa cum a fost formulată la prima instanță.

A solicitat rejudecarea fondului cauzei de către instanța de recurs, cu precizarea că își menține toate apărările și solicitările formulate în acțiune și notele scrise transmise la prima instanță.

Consideră că având în vedere motivarea, instanța a interpretat greșit dispozițiile legale referitoare la discriminare și nici nu a analizat prevederile și conținutul art. 417(3) din O.U.G nr. 57/2019 și a celorlalte dispoziții pe care le-a evidențiat în acțiune și notele scrise, dispoziții care reglementează statutul funcționarilor publici.

Totodată solicită ca instanța de recurs să analizeze *necesitatea sesizării înaltei Curți de Casație și Justiție conform prevederilor art. 519 din Codul de Procedură Civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea art. 417(3) O.U.G nr. 57/2019, respectiv dacă interpretarea corectă a alin. (3) din art.417 implică posibilitatea decontării de către autoritățile și instituțiile publice a cheltuielilor de deplasare, inclusiv a chiriei, pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în situația în care nu li se poate asigura o locuință de serviciu.*

Arată că ocupă în cadrul instituției postul de consilier juridic, care face parte din categoria profesională a funcționarilor publici, fiind numită în funcția publică de execuție de consilier juridic potrivit Deciziei nr. 207/04.10.2016 a Președintelui Curții de Apel Galați. În fapt, locuiește la reședința din mun. Galați, str.Regiment 11 Șiret, nr.35, bl.E8, ap.3, începând cu data de 06.10.2016.

Indică de asemenea prevederile art. 1(1) , art.5 (1) litera y) din O.U.G nr.57/2019(privind definiția funcției publice, precum și art.5 (1) litera (g) din același act normativ cu privire la personalul din administrația publică.

Potrivit art. 369 din O.U.G nr.57/2019 - înființarea de funcții publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice

Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt înființate funcții publice sunt:

- a) autorități și instituții publice ale administrației publice centrale, inclusiv autorități administrative autonome prevăzute de Constituție sau înființate prin lege organică;
- b) autorități și instituții publice ale administrației publice locale;
- c) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
- d) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
- e) structurile autorității judecătorești.

Potrivit art. 371(1) raportat la (2) din O.U.G nr.57/2019 : Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică în cadrul autorităților și instituțiilor publice.

Având în vedere prevederile mai sus enunțate, referitoare la definiția funcției publice, la statutul funcționarilor publici, concluzionează recurenta că art. 417(3) din O.U.G nr. 57/2019 se aplică tuturor funcționarilor publici din autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369 din O.U.G nr. 57/2019 , chiar dacă în cuprinsul său face referire la autoritățile publice locale.

Potrivit dispozițiilor art. 417(3) din O.U.G nr. 57/2019: „(3) Pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea și cărora nu li se poate

asigura o locuință de serviciu, autoritățile publice locale pot decide, în baza unui regulament propriu, decontarea cheltuielilor de deplasare."

În cuprinsul său art. 417(3) din O.U.G nr. 57/2019 face referire la autoritățile publice locale, întrucât funcția publică se raportează la administrația publică.

Arată că ocupă în cadrul instituției postul de consilier juridic care face parte din categoria profesională a funcționarilor publici, desfășurând alături de ceilalți funcționari publici din cadrul Tribunalului Galați, activitățile cu caracter general prevăzute în art. 370(2) din O.U.G nr. 57/2019 în cadrul instituției.

Arată că se creează discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale, având în vedere că funcționarii publici din cadrul Tribunalului Galați care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea beneficiază de decontarea cheltuielilor de deplasare baza prevederilor art. 417(3) O.U.G nr. 57/2019.

În concret, situația prezentată poate fi încadrată ca discriminare prin prisma condițiilor esențiale cumulative ce caracterizează, conform legii, tratamentul discriminatoriu:

- existența unui tratament diferențiat, manifestat prin orice acțiune de excludere, deosebire, restricție ori preferință;
- existența unui criteriu de discriminare, cum ar fi: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu;
- tratamentul diferențiat să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege;
- existența unor situații sau persoane aflate în situații comparabile;
- tratamentul diferențiat să nu aibă o justificare obiectivă, un scop legitim, iar tratamentul să nu fie adecvat și necesar.

Atât Constituția României cât și Codul muncii consacră principiul general al egalității de tratament al cetățenilor în fața legii și a autorității publice, fără privilegii și fără discriminare, iar Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale proclamă prin art.14 egalitatea de tratament a cetățenilor în fața legii.

Potrivit jurisprudenței constante a instanței de contencios constituțional, precum și a celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul general al egalității de tratament al cetățenilor în fața legii, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, el trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

Discriminarea se referă la tratamentul inegal sau nedrept, în raport cu cel aplicat altor colegi sau grupuri, datorat diferențelor de gen, etnie, vârstă, țară de origine etc.

Așa cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă, în aplicarea dispozițiilor art.14 din Convenție și a Protocolului nr. 12 la Convenție pentru a putea fi vorba de discriminare, situațiile supuse analizei trebuie să fie comparabile sau măcar analoge, iar în acest caz persoanele aflate în aceste situații să beneficieze de un tratament diferențiat.

Potrivit art. 413 din Cap. V Drepturi și îndatoriri, Secțiunea 1 Drepturile funcționarilor publici, Dreptul la tratament egal din O.U.G. nr. 57/2019 -privind Codul administrativ:

- (1) „La baza raporturilor de serviciu dintre autoritățile și instituțiile publice și funcționarii publici stă principiul egalității de tratament față de toți funcționarii publici.
- (2) Orice discriminare față de un funcționar public, definită în conformitate cu prevederile legislației specifice privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, este interzisă.”

Este de reținut totodată că egalitatea de tratament este încălcată dacă distincția în discuție nu are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu urmărește un scop legitim, cu respectarea raportului de proporționalitate între acesta și mijloacele utilizate pentru atingerea lui.

Față de cele prezentate mai sus solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, susținând că se creează discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale, având în vedere că funcționarii publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice, inclusiv cei din cadrul Tribunalului Galați care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, beneficiază de decontarea cheltuielilor de deplasare în baza art. 417(3) din O.U.G nr. 57/2019, iar eu care de asemenea am domiciliu în altă localitate decât cea în care îmi desfășor activitatea, nu beneficiaz de decontarea chiriei.

Potrivit art. 1 din Ordinul nr. 927/C/ 6 aprilie 2006 pentru aprobarea Regulamentului privind atribuirea locuințelor de serviciu din fondul locativ al Ministerului Justiției,

Art. 1 „Locuințele de serviciu din fondul locativ al Ministerului Justiției se închiriază judecătorilor de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii, personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din Ministerul Justiției și unităților subordonate, personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești, personalului din sistemul de probațiune, funcționarilor publici, funcționarilor publici cu statut special și personalului contractual din cadrul Ministerului Justiției, precum și procurorilor detașați în Ministerul Justiției sau în unități subordonate acestuia care nu au fond locativ propriu de locuințe, pe durata detașării.

În baza dispozițiilor mai sus enunțate beneficiază de o locuință de serviciu, însă, în fapt, Tribunalul Galați nu deține în administrare în municipiul Galați locuințe care să îndeplinească condițiile decente de confort pentru a le închiria personalului din cadrul instanței, fiind necesar ca salariații să facă investiții substanțiale pentru a locui în ele; tocmai de aceea celelalte categorii profesionale din cadrul instituției care beneficiază de decontarea chiriei, au încheiat contracte de închiriere cu particulari, iar instituția le decontează chiria plătită. Având în vedere că în baza Ordinului nr. 927/C/ 6 aprilie 2006 beneficiază de o locuință de serviciu și cum fondul de locuințe din mun. Galați afla în administrarea Tribunalului Galați este necorespunzător, este îndreptățită și ea să beneficieze de decontarea chiriei, din punctul său de vedere fiind necesară o egalitate de tratament pentru toate categoriile de personal bugetar din familia ocupațională „Justiție”.

De asemenea arată că funcționarii publici din administrația centrală beneficiază de decontarea chiriei.

Așa cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă, în aplicarea dispozițiilor art. 14 din Convenție și a Protocolului nr.12 la Convenție pentru a putea fi vorba de discriminare, situațiile supuse analizei trebuie să fie comparabile sau măcar analoge, iar în acest caz persoanele aflate în aceste situații să beneficieze de un tratament diferențiat.

Menționează că prin natura și conținutul său, acest beneficiu/avantaj de care beneficiază ceilalți funcționarii publici precum și celelalte categorii de personal bugetar din familia ocupațională „Justiție” nu este exclusiv pentru aceștia, în concluzie pot beneficia și ceilalți funcționari publici de aceste drepturi în baza dispozițiilor care reglementează statutul funcționarilor publici precum și în baza reglementărilor naționale și Europene privind discriminarea.

Față de cele prezentate mai sus solicită admiterea recursului și casarea ... pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr....

..., în calitate de intimat-pârât a formulat **întâmpinare** la cererea de recurs formulată de recurenta-reclamantă ..., prin care a solicitat instanței respingerea ca neîntemeiat a recursului formulat și menținerea soluției primei instanțe ca legală și temeinică.

Așa cum s-a susținut prin întâmpinare, cât și prin precizările formulate și depuse la fond, recurenta-reclamantă nu este judecător, nu face parte nici din categoria personalului auxiliar de specialitate, în sensul că nu este grefier, cu atât mai mult nu face parte din categoria funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrație penitenciare - polițiștii de penitenciare.

Categoriile de personal din cadrul ... la care face referire recurenta- reclamantă beneficiază de acest drept prin prisma prevederilor legilor speciale care guvernează activitatea acestora, respectiv Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor și Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrație penitenciare - polițiștii de penitenciare - fac parte din familia ocupațională de funcții bugetare din cadrul instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională, reprezintă o categorie profesională aparte și care beneficiază de un statut special separat, salarizare și celelalte drepturi și obligații fiind prevăzute în Anexa 6 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. HI alin. (2) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare.

Pe de altă parte, arată faptul că legislația care reglementează statutul funcționarilor publici, respectiv OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, nu conține prevederi în acest sens și nici nu există adoptată vreo hotărâre de Guvern sau alt act normativ privind decontarea lunară a chiriei pentru funcționarii publici.

În concluzie, acordarea acestor drepturi este opțiunea liberă a legiuitorului, acesta fiind cel care stabilește categoriile de personal cărora li se acordă aceste drepturi, situație ce nu poate fi extinsă, prin analogie, tuturor categoriilor de funcționari publici.

În atare situație, în ceea ce privește solicitarea recurente-reclamante ca "instanța de recurs să analizeze necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea art. 417 alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2019 — Codul Administrativ, respectiv dacă interpretarea corectă a (3) din art. 417 implică posibilitatea decontării de către autoritățile și instituțiile publice a cheltuielilor de deplasare, inclusiv a chiriei pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în situația în care nu li se poate asigura o locuință de serviciu", lasă la aprecierea instanței.

A arătat în continuare că legislația care reglementează statutul funcționarilor publici, respectiv OUG nr. 57/2019, nu conține prevederi în acest sens și nici nu există adoptată vreo hotărâre de Guvern sau alt act normativ privind decontarea lunară a chiriei pentru funcționarii publici.

Face mențiunea că la nivelul Tribunalului Galați nu sunt decontate cheltuielile cu deplasarea niciunui funcționar public, dar dacă reclamanta deține dovezi în acest sens le poate prezenta instanței.

Mai mult decât atât, Tribunalul Galați nu are statut de autoritate publică locală și funcționează în conformitate cu prevederile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243 din 22 decembrie 2023, așa încât nu poate emite și funcționa după propriul regulament

Apreciază așadar faptul că nu există nicio formă de discriminare a recurente-reclamante Știrbăț Gabriela de către Tribunalul Galați față de angajați din aceeași categorie de salariați ori din altă categorie de personal.

Situația prezentată de recurenta-reclamantă nu poate fi încadrată ca discriminare prin prisma condițiilor esențiale cumulative ce caracterizează, conform legii, tratamentul discriminatoriu

Situația diferită a recurente-reclamante nu are la bază un criteriu de discriminare, ci are o justificare obiectivă, concretizată în aplicarea de către fiecare ordonator de credite a prevederilor OUG 57/2019 privind Codul Administrativ.

Prin Deciziile 818-821/03.07.2008 ale Curții Constituționale a României s-a statuat ca instanțele judecătorești nu au posibilitatea să anuleze prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și să le înlocuiască cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecății. Prin deciziile menționate, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. 3 și art. 27 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, statuând că aceste dispoziții sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Întrucât este interzis instanțelor judecătorești să nu aplice dispozițiile privind legile de salarizare în vigoare sau să le completeze în sensul invocat de către recurenta-reclamantă, dispozițiile de drept intern care interzic discriminarea nu pot fi valorificate în cazul în care se solicită realizarea unei interpretări a dispozițiilor legale care echivalează cu o completare a acestora, pe cale jurisprudențială.

Pentru considerentele precizate mai sus, urmează a constata că recursul promovat de recurenta-reclamantă este nefondat, urmând a-l respinge ca atare.

La termenul din data de ... instanța a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă judecății.

1.Examinând *admisibilitatea sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție* cu chestiunea de drept prin prisma criticilor formulate de recurenta-reclamantă și a temeiurilor prevăzute de Ordonanța de Urgență nr. 62/2024, Curtea reține următoarele :

Potrivit art. 1 alin.1 din Oug nr. 62/2024 "Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal."

Conform art. 2 alin.1 și 2 din OUG nr. 62/2024 „(1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.”

2. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Intimatul-pârât nu și-a exprimat părerea concretă cu privire la dezlegarea problemei de drept, lăsând instanței de judecată posibilitatea să evalueze și să aprecieze asupra respectivei sesizări, iar recurenta - reclamantă a învederat că trebuie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție

pentru a fi dezlegată chestiunea de drept referitoare la interpretarea art. 417(3) O.U.G nr. 57/2019 respectiv, dacă interpretarea corectă a alin. (3) din art.417 implică posibilitatea decontării de către autoritățile și instituțiile publice a cheltuielilor de deplasare, inclusiv a chiriei, pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în situația în care nu li se poate asigura o locuință de serviciu.

3. *Analiza admisibilității sesizării*

Prin raportare la dispozițiile OUG nr 62/2024 coroborat cu cele ale art 519 C.pr.civ instanța apreciază că acțiunea de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute la art 1 din OUG nr 62/2024, iar asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a acuzei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu a făcut obiectul vreunui recurs în interesul legii în curs de soluționare astfel că se impune sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

4. *Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:*

Art. 417 din OUG nr. 57/2019 prevede că „(3) Pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea și cărora nu li se poate asigura o locuință de serviciu, autoritățile publice *locale* pot decide, în baza unui regulament propriu, decontarea cheltuielilor de deplasare.”

Art. 369*) din OUG nr. 57/2019- Înființarea de funcții publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice

Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt înființate funcții publice sunt:

- a) autorități și instituții publice ale administrației publice centrale, inclusiv autorități administrative autonome prevăzute de Constituție sau înființate prin lege organică;
- b) autorități și instituții publice ale administrației publice locale;
- c) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
- d) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
- e) structurile autorității judecătorești.

5. *Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:*

Legislația care reglementează statutul funcționarilor publici, respectiv OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, nu conține prevederi în privința decontării chiriei și nici nu există adoptată vreo hotărâre de Guvern sau alt act normativ privind decontarea lunară a chiriei pentru funcționarii publici.

În opinia Curții, acordarea acestor drepturi este opțiunea liberă a legiuitorului, acesta fiind cel care stabilește categoriile de personal cărora li se acordă aceste drepturi, situație ce nu poate fi extinsă, prin analogie, tuturor categoriilor de funcționari publici.

Recurenta consideră că îi sunt aplicabile prevederile art. 417(3) din OUG nr. 57/2019 însă cu aplicarea și interpretarea acestora în sensul stabilirii posibilității decontării de către toate autoritățile și instituțiile publice a cheltuielilor de deplasare, inclusiv a chiriei, pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în situația în care nu li se poate asigura o locuință de serviciu.

Or, astfel cum a susținut și intimatul pârât, recurente-reclamante nu îi sunt aplicabile prevederile art. 417(3) din OUG nr. 57/2019, iar această normă de drept nu poate fi extinsă în privința altor drepturi pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în afară de decontarea cheltuielilor de deplasare. Mai mult decât atât, textul legal se limitează doar la autoritățile publice locale, nicidecum la toate autoritățile și instituțiile publice.

În raport de considerentele expuse, instanța apreciază că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze respectiv, dacă prevederile art. 417 alin.3 din O.U.G. nr. 57/2019 se interpretează în sensul că implică posibilitatea decontării de către autoritățile și

instituțiile publice a cheltuielilor de deplasare, inclusiv a chiriei, pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în situația în care nu li se poate asigura o locuință de serviciu.

În contextul dat, în baza art 2 alin. 1 din OUG 62/2024 Curtea va suspenda judecarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile art. 417 alin.3 din O.U.G. nr. 57/2019 se interpretează în sensul că implică posibilitatea decontării de către autoritățile și instituțiile publice a cheltuielilor de deplasare, inclusiv a chiriei, pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în situația în care nu li se poate asigura o locuință de serviciu.

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi ...

Președinte,

...

Judecător,

...

Judecător,

...

Grefier,

...

Red.jud.fond ...

Red. jud.hot. ...

Tehred.gref. ...

4 ex. / ...